

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2ObdoV/4/2023
Identifikačné číslo spisu:	1097897876
Dátum vydania rozhodnutia:	29.02.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1097897876.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Mederovej, JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD., JUDr. Lenky Praženkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v konkurznej veci úpadcu: RNDr. Roman Pál EUROCAR-KOVO-DREVO, „v konkurze“, so sídlom Pezinská 13, 901 01 Malacky, IČO: 30 039 223, zastúpeného advokátom JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc., so sídlom Nezábudkova 22, 821 01 Bratislava, s ustanoveným správcom konkurznej podstaty JUDr. Eva Hlaváčová, so sídlom kancelárie správcu Farská 12, 949 01 Nitra, 900 67 Láb 125, IČO: 11 666 455, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 8K/62/1997, o schválení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty, o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty, o dovolaní úpadcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Obo/7/2022-1077 zo dňa 31. januára 2023, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie úpadcu o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „konkurzný súd“ alebo aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 8K/62/1997-1049 zo dňa 25. mája 2022 rozhodol tak, že schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 20. septembra 2018, doručenú súdu dňa 5. októbra 2018 (výrok I.). Zároveň námietky úpadcu zamietol (výrok II.).

2. Súd prvej inštancie v rozhodnutí uviedol, že správkyňa konkurznej podstaty JUDr. W. B. (ďalej tiež „správkyňa“) v podaní z 20. septembra 2018, doručenom dňa 5. októbra 2018, predložila súdu konečnú správu o speňažení konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu. S poukazom na postup podľa § 29 ods. 3 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „ZKV“ alebo „Zákon o konkurze a vyrovnaní“), súd prvej inštancie konštatoval, že predložená konečná správa v jej výsledku spĺňa všetky na ňu kladené zákonné požiadavky (§ 29 ods. 1 a 2 ZKV). Námietky vznesené voči konečnej správe úpadcom považoval za nedôvodné a keďže konkurzní veritelia nepodali iné námietky v zákonom stanovenej lehote, konkurzný súd podľa § 29 ods. 4 ZKV schválil konečnú správu o speňažovaní majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, ktorú prejednal na pojednávaní dňa 25. mája 2022, na ktoré predvolal správcu a úpadcu.

3. Proti uzneseniu konkurzného súdu č. k. 8K/62/1997-1049 zo dňa 25. mája 2022 v celom rozsahu podal úpadca odvolanie, z dôvodov ním vyvodzovaných podľa § 365 písm. a), b), d), e), f), g), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 3Obo/7/2022-1077 zo dňa 31. januára 2023 tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd reagoval na odvolacie dôvody vznesené úpadcom (koncentrované do námietok k dĺžke konkurzného konania, k neexistencii veriteľa úpadcu, k nepodloženým a nedôveryhodným údajom, z ktorých konečná správa vychádzala v súvislosti s nevedením riadneho účtovníctva správkyňou) a po preskúmaní veci prijal záver o nedôvodnosti odvolania. Odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako aj postup, ktorý mu predchádzal, odvolací súd považoval za súladné s § 29 ZKV a tento svoj záver ďalej v podrobnostiach k jednotlivým námietkam úpadcu odôvodnil (ods. 27. až 31. odôvodnenia).

4. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 30. marca 2023.

5. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal úpadca (ďalej tiež „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil poukazom na ústavné právo na spravodlivý súdny proces a na § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP. Dovolateľ k rozsahu dovolania uviedol, že sa dovoľáva voči celému rozsahu výroku odvolacieho súdu v napadnutom uznesení, ako aj voči celému odôvodneniu tohto uznesenia, nakoľko je protiprávne a je založené na nesprávnom a neobjektívnom zistení skutkového stavu týkajúceho sa konkurzného konania a činnosti správkyne SKP. Podľa dovolateľa by napriek zneniu § 66f ZKV malo byť dovolanie prípustné s odkazom na § 419 CSP a základné ústavné právo na spravodlivý proces - čl. 46 ods. 1, 3 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky, pričom toto ústavné právo nemôže byť úpadcom odňaté ani zákonom (ZKV, ZKR). Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP videl v tom, že tu ide o potvrdenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom napadnuté rozhodnutie záviselo, od právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, resp. je tu odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacích súdov. Ďalej úpadca uviedol námietky ním vznesené aj v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie s tým, že napadnutým uznesením došlo k nesprávnomu a neobjektívnemu posúdeniu námietok voči konečnej správe, ktorú označil za nespôsobilú. Odvolací súd podľa dovolateľa vec nesprávne právne posúdil, keďže sa s vecou riadne neoboznámil, nezaoberal, zákonným spôsobom nevysporiadal a vec neposúdil nestranne. Taktiež neuviedol a nezdôvodnil, prečo sa majú námietky úpadcu voči konečnej správe SKP zamietnuť, hoci tieto námietky sú vecné a legitímne. Uvedené ďalej v dovolaní konkretizoval v bodoch 1. písm. a) až n) a 2. písm. a) až l). V rámci dovolacieho návrhu žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil ako nezákonné, ďalej rozhodol o neschválení predmetnej konečnej správy a nariadil konkurznému súdu, aby podal na správkyňu trestné oznámenie. Uplatnil si tiež nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

6. K dovolaniu úpadcu sa vyjadrila správkyňa konkurznej podstaty, v ktorom uviedla, že konkurzné konanie bolo vykonané v súlade so zákonom, pod dohľadom konkurzného súdu. Námietky úpadcu sú vo svojej podstate založené na jeho presvedčení, že výťažok z konkurzu „poputuje“ na jeho osobný účet a bude s ním môcť disponovať, čo však zákon v konkurze zakazuje. Uviedla, že s napadnutým rozhodnutím (ako aj s následným rozhodnutím konkurzného súdu o zrušení konkurzného konania) sa stotožňuje.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 CSP) úpadca, ako subjekt oprávnený na podanie dovolania, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), ktorý je zastúpený advokátom podľa § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) skúmal, či dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vydané v konkurznom konaní možno podrobiť dovolaciemu prieskumu, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

8. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

9. Podľa § 447 písm. c) CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

10. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že konkurz na majetok dlžníka RNDr. Roman Pál EUROCARKOVO-DREVO, „v konkurze“, so sídlom Pezinská 13, 901 01 Malacky, IČO: 30 039 223, bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 8K 62/1997-155 z 24. apríla 2001, právoplatným 5. júna 2001, teda ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „OSP“), pričom bolo relevantné, že dovolanie, podané už za účinnosti nového procesného predpisu - Civilného sporového poriadku, bolo podané v konkurznom konaní vedenom podľa Zákona o konkurze a vyrovnaní.

11. Zákon o konkurze a vyrovnaní v ustanovení § 66e ods. 1 zakotvil primerané použitie ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia sa na konkurzné konanie primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak ZKV neustanovuje inak. Primerané použitie všeobecného procesného predpisu znamená, že tam, kde osobitný predpis (v tomto prípade ZKV) určitú procesnú situáciu nerieši, a zároveň ZKV použitie všeobecného procesného predpisu priamo nevylučuje, použije sa právna úprava všeobecného procesného predpisu (Občiansky súdny poriadok, resp. od 1. júla 2016 Civilný sporový poriadok).

12. Podľa § 66f ZKV ustanovenia § 221 ods. 1 písm. a) a § 228 až § 243d Občianskeho súdneho poriadku sa na konkurz a vyrovnanie nepoužívajú. Citované ustanovenie v zásade vylučuje použitie mimoriadnych opravných prostriedkov v konkurznom konaní vedenom podľa ZKV. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia sú v konkurznom konaní a vo vyrovnanom konaní z mimoriadnych opravných prostriedkov vylúčené: obnova konania (§ 228 - § 235 OSP), resp. žaloba na obnovu konania podľa § 397 až § 418 CSP a dovolanie (§ 236 - § 243d OSP), resp. § 419 - § 457 CSP. Zákon o konkurze a vyrovnaní z mimoriadnych opravných prostriedkov upravených v Občianskom súdnom poriadku pripúšťal len využitie inštitútu mimoriadneho dovolania (obdobne viď uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2MOBdoV/4/2012, sp. zn. 2MOBdoV/1/2015, sp. zn. 2OBdoV/8/2022, sp. zn. 2OBdoV/3/2023). Najvyšší súd k tomu len dodáva, že mimoriadne dovolanie je procesný inštitút odchylný od dovolania. Vyplyva to aj z rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky, keď napr. v uznesení z 19. júla 2000, PL. ÚS 57/99 vyslovil, že: „Mimoriadne dovolanie môžeme považovať za ďalší mimoriadny opravný prostriedok“.

13. Keďže zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní ako osobitný predpis vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní, nemôže sa účastník konkurzného konania (v tomto prípade úpadca) domáhať prípustnosti dovolania podľa ustanovení všeobecného procesného predpisu (do 30. júna 2016 ustanovenia § 236 a nasl. OSP, od 1. júla 2016 ustanovenia § 419 a nasl. CSP), ktoré upravujú dovolanie. Na tomto závere nič nemení ani poukaz dovolateľa na základné ústavné právo na spravodlivý proces (čl. 46, čl. 48), keďže podľa čl. 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že dovolanie úpadcu proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní je v zmysle ust. § 66f ZKV neprípustné. Posúdením prípustnosti v dovolaní úpadcom vznesených dovolacích dôvodov (§ 421 ods. 1 CSP) sa preto už nezaoberal. Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov dovolanie úpadcu podľa § 447 písm. c) CSP odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

15. K výslovnému návrhu dovolateľa na náhradu trov konania dovolací súd len pre úplnosť uvádza, že v takom osobitnom type konania, ktorého predmetom nie je spor strán, ale rozhodovanie o parciálnej otázke týkajúcej sa určitého štádia konkurzného konania (tu o schválení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty, o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty), rozhodovanie o náhrade trov, z hľadiska zásady úspechu v konaní, či zodpovednosti za zavinenie zastavenia konania (§ 255 a nasl. CSP), nepripadá do úvahy, a to ani vo vzťahu k trovám dovolacieho konania.

16. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 5 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.